

viros q̄ cōsiderent terrā: et remuncient
per quod iter debeamus ascendere: et
ad quas p̄gere ciuitates. Cūq; michi
sermo placuisset: nisi ex vobis duode-
cim viros singulos de tribubus suis.
Qui cum p̄gressi essent et ascendissent in
montana: venerūt usq; ad vālem bo-
ti: et considerata terra: sumentes de
fructibus eius ut ostenderet vltimitatem
attulerūt ad nos: atq; dixerūt. Bona
est terra quā dñs deus noster daturus
est nobis. Et noluitis ascendere: sed
increduli ad finem dei nostri mur-
murastis in tabernaculis vestris: atq;
dixistis. Mōit nos dñs: et idcirco edu-
xit nos de terra egipti ut traderet nos
in manu amorrei atq; delecti. Quo a-
scendimus? Rurūq; tenebant cor no-
strum dicentes. Maxima multitudō
est: et nobis statuta procerior. Verbes
enachim vidimus ibi. Et dixi vobis
nolite metueret: nec timeatis eos. Do-
minus deus qui dudor ē noster: pro
vobis ipse pugnabit: sicut fecit in egi-
pto cunctis videntibus: et i solitudine
ip̄i vidistis. Porrauit te dñs de⁹ tuus
ut solet homo gestare paruulū filium
suū in omni via p̄ quā ambulasti: do-
nec veniretis ad locū istum. Et nec sic
quidem credidistis domino deo vestro
qui p̄cessit vos in via et meratus est
locū in quo tentoria figere deberetis:
nōde ostendens vobis iter p̄ ignem: et
dixit p̄ columbā nubis. Cūq; audisset
dñs vocem sermonū v̄rōr: iratus in-
rauit et ait. Non videbit quispiā de
hominib; generationis hui⁹ pessime
terram bonā quā sub iuramento polli-
citus sū p̄ribus vestris: p̄ter caleph
filii israhel. Ip̄e enim videbit eam:
et ip̄i dabo terrā quā calcavit et filijs

eius: quia secus est dñm. Nec mirāda
indignatio i p̄p̄m: cum michi quoq;
iratus deus p̄pter vos dixerit. Nec tu
ingredieris illuc: sed ioh̄e filius nūm
minister tu⁹ ip̄e intrabit p̄ te. Hunc re-
spicere et robora: et ip̄e forte terrā dū-
det israeli. Paruuli vestri de quib; dixi-
stis q̄ captiui ducerentur et filij qui ha-
die boni ac mali ignorant distantia
ip̄i ingredientur: et ip̄i dabo terram
et possidebūt eam: vos autē reuertimini
et abite i solitudine p̄ viam maris
rubri. Et respondistis michi. Pecca-
uimus dñō. Ascendimus et pugnabi-
mus: sicut p̄cepit dñs deus noster.
Cūq; instructi armis p̄gatis i mon-
tē: ait michi dñs. Dic ad eos. Noli-
te ascendere neq; pugnatis. Nō tūc
vobiscum: ne cadatis coram inimicis
vestris. Locut⁹ sum et nō audistis: sed
aduersantes imperio dñi et nuntius
superbia ascendistis in montē. Itaq;
egressus amorrei q̄ habitabat i mon-
tibus et obuiam veniens p̄secutus est
vos sicut solent apes p̄sequi: et co-
dit de seir usq; horma. Cūq; reuer-
ti p̄loraretis corā dñō nō audiuit vos:
nec vōi v̄re voluit acquiescere. Redi-
stis ergo i cadesbarte m̄so m̄ore. **¶**
Profectiq; inde venimus in solitu-
dinem q̄ ducit ad mare rubrū
sicut michi dixerat dominus: et reuer-
simus montē seir longo tempore.
Dixitq; dñs ad me. Sufficit vobis
circuire montē istū: ite contra aqui-
lonem: et populo p̄cipite dicens. Trans-
ibitis p̄ terminos fratrum vestrorū
filiorū elau qui habitant in seir: et time-
bunt vos. Videte ergo diligenter ne
moueamini contra eos. Atq; cum
dabo vobis de terra eorū quantum
p̄cedit v̄r̄ p̄bis calcare vestrum:

quia in possessionē elau dedi montē
seir. Libos enim ab eis pecunia: et
comederis: aquā nuptam haurietis
et biberis. Dñs deus tu⁹ benedixit tibi
in omni opere manuum tuarū. Nonne
iter nūm: quomodo transieris solitu-
dinem hanc magnā p̄ quadraginta
annos habitans tecū dñs deus tuus:
et nichil tibi defuit. Cūq; transissemus
fratres n̄ros filios elau qui habitabāt
in seir p̄ viam campestrē de belath
et de aliongaber: venimus ad iter qd̄
ducit in desertū moab. Dixitq; domi-
nus ad me. Non pugnēs corā moa-
bitas: nec in eas aduersus eos p̄sum.
Non enī dabo tibi quicq; de terra eorū:
quia filijs loth tradidi ar in posses-
sionē. Enim primi fuerūt habitatores
eius: ip̄s magnus et validus et tam
recellus ut de enachim stirpe quasi gi-
gantes crederent: et essent similes fili-
orū enachim. Deniq; moabite appel-
lant eos enim. In seir autē prius ha-
bitauerunt horim: quib; repulsi atq;
deleis habitauerunt filij elau sicut fe-
cit israel in terra possessionis sue quā
dedit illi domin⁹. Surgentes ergo ut
transiremus torrentē rareth: venimus
ad eum. Tempus autē quo ambulavi-
mus de cadesbarte usq; ad transiū
rareth triginta et octo annorū fuit: do-
nec consumeretur om̄is congregatio
hominū bellatorū de castris sicut iura-
uerat dominus: cuius manus fuit ad-
uersus eos ut inirent de castrorū me-
dia. Postq; autē universi ceciderūt pu-
gnatores: locutus ē dñs ad me dicens.
Tu transibis hodie terminos moab
verbum nūm ar: et accersis i vicinia
filiorū amon. Caue ne pugnēs corā
eos: nec moueas ad p̄sum. Nō enī
dabo tibi de terra filiorū amon: quia

filijs loth dedi eā in possessionē. Terra
gigantum reputata est: et in ip̄a olim
habitauerūt gigantes: quos amon-
niti vocant zozomim populus ma-
gnus et multus et procer longitudo-
nis sicut enachim quos deleuit dñs a
facie eorum: et fecit illos habitare pro-
ter: sicut fecerat filijs elau q̄ habitant
in seir deleis horros: et terram eorū
illis tradens: quā possident usq; in
presens. Euros quoq; q̄ habitabant i
aserim usq; gazam rapadores epu-
lerunt eos: qui egressi de rapadocia de-
leuerunt eos: et habitauerunt pro illis.
Surgite et transite torrentē ardon.
Ecce tradidi i manu tua seon regem
elebon amorrei et terram eius: incipe
possidere: et committe aduersus eum
p̄sum. Hodie incipia mittere terro-
rem atq; formidīnē tuā in p̄pos q̄ ha-
bitant sub om̄i celo: ut audito nomi-
ne tuo paueant: et in morem parturien-
tium contremiscant: et dolore teneant.
Nisi ergo nuntius de solitudine cade-
moch ad seon regem elebon verbis pa-
cis dicens. Transibimus p̄ terram
tuā: publica gradiemur via. Non
declinabimus neq; ad dextram neq;
ad sinistram: alimenta p̄cio vende-
nobis ut vestramur: aquā p̄cunia tri-
bue et sic bibemus. Tantiū ē ut nobis
concedas transiū: sicut fecerūt filij
elau qui habitant in seir: et moabite
qui habitant in ar: donec veniamus
ad iordanem: et transeam⁹ ad terram
quā dominus deus noster daturus
est nobis. Rurūq; seon rex elebon
dare nobis transiū quia indurau-
rat dominus deus tuus spiritū tuū:
et obfirmauerat cor illius ut ita trade-
rent i manus tuas: sicut nūc vides.
Dixitq; domin⁹ ad nr̄. Ecce cepi tibi